

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Pe un an 40 coroane. — Pe șase luni 20 coroane. — Pe trei luni 10 coroane.
Ziarul apare Marția, Joia și Sâmbăta

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori neîncadrate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

== Prețul inserțiunilor, după învoeală ==

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări

La răscruți

Era primăvara... o primăvară plină de farmecul tinereții, împodobită din belșug cu florile învierii veșnice. Pretutindeni îndemnuri și doruri după o viață nouă, curată, frumoasă.

Și casele vameșului Zacheiu din târgușorul Ierihon erau învăluite de marele dor al învierii. Copleșit de îndemnurile tainice ale vieții nouă din întreaga fire, vameșul smerit implora prin ungherele templului îndurarea cerească.

Și ea a venit. A venit încă în primăvara aceea plină de vrajă. Un val de lumină dumnezească a pătruns în chiliile lui de umbre, răspândind o sfântă și negrăită fericire în întregul cuprins. Fiul Omului, ghicind dorul cel mare și curata lui râvnă i-a adus izbăvire deplină. I-a călcat în casă și i-a sfântit pragul, i-a vorbit blând ca unui frate și i-a curățit simțirea, i-a luminat gândirea și i-a îndreptat și întărit voința. Și pe când cei înguști la suflet murmurau cum de Mesia stă de vorbă cu vătătoși, izbăvitul Zacheiu, stăpânii de cea mai înaltă bucurie săruta cu evlavie adâncă pragul atins de piciorul lui Isus.

O astfel de bucurie negrăită de limbă omenească a înfiorat inima mea în clipele când prin un act de personală vitejie în fața baionetelor ucigașe și a revolverelor strânse în pumnii călailor milenari am zdrobit ispitele iadului și am omorât în suflet grija nebună a zilei de mâne. Am simțit atunci «cum toate de lumină s'au umplut», acum în inimă reînvie vibrațiile sfinte ale unei vieții atât de mult dorite, după care m'am luptat și zbatut din greu 10 ani încheați; am simțit cum gândurile desrobite din lanțurile temerii, din întunecul lutului păcătos nășteau îndemnuri puternice și voință dreaptă cum place Tatălui din ceriuri.

Da, în clipele acelea atât de sfinte pentru mine a pogorât în taințele sufletului duhul neamului întreg și mare, curățindu-mi simțirea și stințindu-mi ființa păcătoasă. Murmurau mulți nedumeriți pe când eu covârșit de dumnezeescul har, cu inima înfrântă și smerită mă închinam marelui duh.

Stăpânit de farmecul sfânt al vieții celei nouă am ajuns învierea neamului, am ajuns să văd cum el își încheagă trupul îmbucătățit, și-l învie stropindu-l cu apa vie a libertății și dreptății.

Și Domnul mi-a fost afară de margini milostiv. A voit ca în vremile mari de prefacere să fiu și eu propovăduitor al Evan-

gheliei învierii naționale. Cum și cu ce măsură mi-am împlinit chemarea sfântă în aceste aproape 6 luni de zile, o va socoti și spune lumea de mâne.

Eu mulțumesc Tatălui din ceriuri că mi-a îndreptat calea și mi-a dat putere să stau în nemijlocită atingere sufletească, în cele mai mărețe și hotărâtoare clipe ale neamului cu sfinții poporului dela țară, cu preoții și învățătorii, străjile acestea neadormite ale vieții noastre naționale.

Dorind din adâncul inimii ca cetitorii mei de eri să i-a cât mai multă lumină din zările largi a le libertății și dreptății și să soarbă cât mai multă putere de muncă din izvoarele cu apă vie ale neamului, cu sufletul împăcat se desparte

Un dorobanț.

Conferența de pace și România

Pentru a se vedea punctul de vedere susținut de delegații României la Conferența de pace din Paris, publicăm după revista *Democrația* un rezumat în următoarele:

Încă dela începutul ostilităților, România legată de Puterile Centrale printr'o alianță defensivă, a refuzat să urmeze pe agresori în acțiunea lor contrară sentimentelor și intereselor sale.

La apelul guvernelor Înțelegerii, România a fost gata a da concursul efectiv al armatei sale unei cauze, pe care o considera ca a sa.

Ea comunică la Londra condițiunile care se impuneau pentru a face ca acțiunea sa militară să fie eficace și să asigure victoria, în acelaș timp cu marile principii de dreptate și condițiunile necesare dezvoltării naționale a poporului român.

Punctul de vedere românesc, rezumat în răspunsul pe care guvernul român l-a dat Înțelegerii în primăvara anului 1915, era determinat de nevoia:

1. De a clasifica situația Italiei, ale cărei intențiuni unii aliați păreau a le pune la îndoială, pe câtă vreme guvernul român le cunoștea ca destul de favorabile.

2. De a preciza pe hartă, revendicările mai dinainte recunoscute prin înțelegerea cu Rusia, — aceasta pentru a evita mai târziu discuțiuni dăunătoare.

3. De a asigura fără întârziere armamentul și munițiunile armatei române.

4. De a asigura prin condițiuni politice sau militare situația României, în contra unei agresțiuni bulgare și a o garanta contra unui război pe două fronturi,

pe care situația sa geografică nu-i permitea să-l îndeplinească.

Puterile Înțelegerii termină prin a recunoaște temeinicia cererilor române și, printr'un tratat de alianță și o convenție militară, se obligă a-l îndeplini.

Aceste două acte pe deoparte trebuiau să asigure toată eficacitatea acțiunii militare române pentru cauza generală, și în acelaș timp, după victorie să garanteze revendicările recunoscute legitime și necesare dezvoltării poporului român.

România are conștiința de a-și fi îndeplinit datoria pentru marea cauză, la care s'a alipit, până la extremele posibile și până la suprema speranță că aceste sacrificii, neținând socoteala cât ar costa, — puteau fi în raport cu serviciile pe care le aducea.

Nici atacul bulgar, nici posibilitățile lăsate de celelalte fronturi germanilor de a-și concentra eforturile lor în contra României, nici neacțiunea aliaților vecini cari nu se găseau la întâlnirea dată în Transilvania, nici întârzierea unui ajutor rusesc, putând să acopere Bucureștii și Muntenia, nici în fine tot ceea ce putea din punct de vedere material și moral să reprezinte pierderea a două treimi din țară, cuprinsă și Capitala, nimic n'a zdruncinat credința românilor pentru cauza de care se legaseră.

Ajutați de misiunea franceză, românii cari pierduseră jumătate din armata lor, au continuat lupta și înfrâng la Mărășești cele mai bune trupe ale Mareșalului Mackensen, făcând astfel imposibilă cucerirea Rusiei pe la Sud.

Din nenorocire, în acest timp Rusia se prăbușea și armata română se găsește învăluită de inamicul cu care aliata rusă pactiză pe față. Nici această situațiune, nici exemplul și propaganda bolșevistă nu izbutiră a demoraliza armata și națiunea română. Inconjurați și pătrunși din toate părțile de aceste elemente de dezordine: nici o companie, nici un pluton român nu au dat îndărăt.

Armistițiul încheiat pe frontul românesc a fost rezultatul nu al descurajării noastre, dar al condițiunilor cerute de comandamentul ucrainian la această oră, ultima speranță a aliaților în Rusia, cari vedeau în această măsură singura posibilitate a refacerii unui front rus capabil de a lupta.

Această posibilitate a fost departe de a se împlini. Bolșevismul continuă să completeze opera sa de disoluțiune a frontului din Moldova și intră în ostilități formale cu comandamentul ucrainian, pe care reprezentanții Aliaților încercau a-l constitui pe frontul românesc.

Urmând cererile reprezentanților Înțelegerii cari au declarat în scris, că această operațiune era ultimul concurs militar pe care erau în drept de a-l aștepta de la România, armata română intră în ostilități deschise contra trupelor bolșeviste care ocupau atunci tot teritoriul Moldovei și al Basarabiei. Această sfortare, se credea, trebuia să asigure în orice caz existența unei Ucrainii amică a Aliaților.

Cu toate pericolele pe care le prezentă o operațiune de acest fel, având înaintea noastră armata inamică, și posibilitățile de împropătarea munițiilor fiind nule, nu am ezitat de a provoca ostilitățile unui milion de ruși, cari se găseau pe teritoriul nostru, și de a da astfel aliaților noștri, o ultimă dovadă a spiritului de sacrificiu pentru cauza lor.

În timp ce se dedeau lupte pe teritoriul nostru cu aliații noștri de ieri, se încheia Pacea dela Brest-Litovsc. Ucraina își lăpăda masca, pactizând pe față și semnând pacea cu germanii cari îi ocupau teritoriul, scoborau Nistrul, amenințând forțele din urmă și tăind orice retragere armatei române.

Astfel, cum au recunoscut-o reprezentanții Înțelegerii, acțiunea militară a României pentru această perioadă a războiului nu mai era posibilă.

Regele României și guvernul nu mai puteau să aibă decât o grijă: de a păstra armatei române forțele necesare, pentru a reîncepe o acțiune, când condițiuni mai prielnice ar face-o posibilă.

Această deciziune, comunicată din primul moment guvernelor aliate, dă la ceeace s'a numit «Pacea dela București», adevăratul său caracter: *O oprire a luptei care trebuia să reînceapă.*

Pacea de la București — votată de un parlament ales sub ocupația germană, — n'a fost nici decum *nici sacționată, nici ratificată de rege.*

Regimul de ocupație militară continua a-și păstra caracterul său: — *opt divizii germane nu au putut să se îndrepte spre alte fronturi*, fiind silite a asigura ordinea germanică în România; — 40,000 de prizonieri români sânt încă la această oră în Germania.

Rechizițiunile de război s'au mărit până chiar după semnarea armistițiului general. Regimul impus persoanelor și bunurilor au păstrat caracterul de violență, instituțiile românești ca Curtea de casație și marile administrațiuni *au refuzat, cu asentimentul Regelui, de a funcționa la București*; într'un cuvânt, persoanele ca și bunurile au fost puse la același regim de nedreptate și de violență, care a constituit ocupația inamicului.

Moralicește Regele, ca și armata și poporul, nu au încetat de a aștepta cu nerăbdare momentul intrării lor în acțiune. Reprezentanții militari și civili ai aliaților la Iași continuau cooperarea lor în vederea acestui moment.

România a răspuns chemării aliaților, și în ziua chiar când armata Generalului Berthelot trecea Dunărea, trupele române străpungeau linia tranșeelor, care n'a încetat nici odată de a fi, în timpul Păcii de la București, o linie fortificată între două popoare vrăjmașe.

Astfel s'a desfășurat situația și acțiunea României în timpul războiului. Legată de o mare și nobilă cauză, ea a servit cu un devotament fidel și a realizat în interesul comun mai mult chiar de cât puteau să-i impue condițiunile tratatului său.

Două treimi din teritoriul său ocupate, țara întreagă *pustiită și stoarsă*, populația distrusă de *epidemie*, pierderile armatei urcându-se la mai mult de 335,000 *oameni*, astfel au fost în liniile lor mari sacrificiile impuse României. Ea nu le-a regretat un singur moment, convinsă că erau în raport cu serviciile, pe care le aducea aliaților săi și că asigurau în același timp realizarea *idealului său național*, astfel cum era garantat prin Tratatul semnat cu aliații și prin sentimentele de dreptate a acelora, cu cari ea se legase.

† Simeon Popescu

«Neamul Românesc», al dlui Iorga, aduce dureroasa știre că pâr. *Simeon Popescu*, fost profesor la Seminarul andreian și protopop al Sibiului, trecut dela noi la București de peste 30 de ani, a răposat.

A dus o viață sbuciumată, ca toți acei aleși bărbați, cari preface viața într'o nobilă jertfă de a sămăna bunătate, dreptate și lumină în preajma lor.

Din Cioara, satul său de naștere, n'a luat cu sine nici bogăție, nici legături întinse, ci numai dor neîmpăcat de lumină, simț de omenie puritană și o minte desghețată și îndrăzneată.

A învățat carte, bună, folositoare, în patrie și în Germania și n'a pretins pentru o «pâne», ci a reclamat un *rol* în mijlocul camenilor din timpul său.

Acel rol nu i s'a contestat și misiunii sale a rămas credincios, ori unde l-au aruncat valurile vieții.

La catedra seminarului Andreian făcea parte din pleiadă de oameni idealști muncitori, pe cari i-a ales Șaguna și dela care primiră un program și îndemnuri, cari și azi trebuie să se sălășluiescă între pereții acelei școli, dela profesori prin elevi către întreg poporul românesc.

Catedra i s'a părut prea mărginită pentru puterile și șoaptele inimei lui, și atunci a dorit să fie protopop al Sibiului. Și a rămas numai protopop, deși ar fi putut umplea cu vrednicie și demnitate de înalt arhiereu. Sibiul n'a fost un centru încheșat, care să cuprindă pe românii frunțași într'o sinceră simțire. Împărțirea în tabere vrăjmașe nu isvorea din emulația nobilă dictată de interesul superior al binelui obștesc.

Șaguniștii nu văzură cu ochi buni pe Mitropolitul Miron Romanul, care aducea un credeu politic, ce nu corespundea principiilor intransigente, și Tribuniștii se instalară în opoziție față cu Mitropolitul.

Simeon Popescu cu alții împreună era în tabăra Tribuniștilor și de acolo căutau o purificare a atmosferei din biserică.

În sistemul de guvernare al bisericii constituționale minoritățile opoziționale cu drept de control s'au considerat primejdioase și anarhice; de aceea Simeon Popescu, cu temperamentul său viu a fost luat la țintă și înfrânt. Iubit de învățători, cărora li se creiară frumoasele reuniuni învățătoresști, de preoți pe sama cărora încă a inițiat o reuniune la fel, după ce a fost implicat într'un proces disciplinar înaintea arhiereului său prin 1883 trece în București, unde Ministrul Titu Maiorescu l-a sprijinit să ajungă pe scurt timp la facultatea teologică.

Scrierile lui teologice și mai ales studiul său: *Pneuma*, care s'a considerat alcătuit în spirit protestant, i-au atras înlăturarea dela catedra facultății, și pribeagul protopresbiter a ajuns în mare hal. Regele Carol, care întâmplător l-a cunoscut și a recunoscut înalta lui cultură, nu l-a lăsat în obscuritate și zdrobit de răzbunare. I s'a dat o biserică în București, la azilul Elena Doamna o catedră la școala normală, și la liceul Lazar a fost profesor de religie.

Cu sufletul său a ramas ardelean, idealist, muncitor și modest. A publicat manuale de școală, predici pentru preoți, conferențe publice și cărți religioase pentru popor. O durere pentru părăsirea Ardealului îi era rană nevindecată, și cei ce l-au silit să se mute de aici vor simți o

mustrare de conștiință, pentru că de-ar fi rămas el aici, reculegerea din biserică nu ar fi zăbovit atât de mult.

La sfințirea catedralei, la centenarul lui Șaguna, a venit la Sibiu, între frații săi, ne mai făcând deosebire între dușmani și pretini, având pentru toți același dor, aceeași sinceră dragoste.

Întâlni popor din jurul Sibiului și preoți bătrâni, pe moșneagul preot Ioan Slăvescu din Mohu, întreținându-se cu o afabilitate înduioșătoare. Un «Iosif» vândut de frați, pe care Provedința l-a apărat.

Din America, unde eram preot, adeseori i-am scris și am întretinut corespondență frecventă. Din partea Anglicanilor primisem îndemnul de a esopera dela autoritatea bisericească trimiterea unui episcop pe sama Credincioșilor noștri, în mare hal religios și bisericesc.

Între puținii bărbați, cari concepeau mai larg problema bisericească din America, pâr. Simeon Popescu era dintre cei mai înțelegători. În 18 Martie 1908 îmi scria: «Am cetit cu multă plăcere interesanta Sf. V. epistolă din 4 l. c. Aprețind importanța emigranților noștri, am căutat să câștig pentru ei interesul celor de aici. Cum, de altfel eră de prevăzut, politicianii noștri nu arată nici un interes deosebit pentru soarta celor de peste ocean. Pentru cei din Ungaria nu vor nici să stea de vorbă, ca nu cumva prin amestecul cercurilor conducătoare în afacerea supușilor altor state să dea prilej la conflicte internaționale.»

Iar în altă scrisoare despre legăturile cu Anglicanii, ce ar trebui cultivate în interesul credincioșilor din America și al stabilirii raporturilor pretinsești cu biserică care simpatizează cu noi, îmi scria:

«Văd cu deosebită plăcere din scrisoarea primită, că tot entuziastul idealist sânteti, gata a pune umărul la tot ce e bun, nobil și folositor. Ghinionul este însă, că în curentul acesta realist-materialist-meschin, se găsesc așa de puțini, cari să fie gata a vă da mâna spre a merge împreună. Eu știu să aprețiez enormul serviciu, ce s'ar realiza pentru biserică prin apropierea ei de Anglicanism. Sânt însă convins, că actuala dispoziție a ortodoxiei este în mod absolut contrară oricărei concesiuni, cât de mică ar fi, față cu biserică anglicană, ori față cu ori care altă confesiune. Actuala biserică ortodoxă nici nu stă de vorbă în privința vreunei concesiuni, ea așteaptă capitulare necondiționată. Cine voește să facă cu ea cauză comună, să intre în sânul ei, să-i primească dogmele și practicile. Aceasta este dogma dogmelor, dela care nu se face abatere, și ori ce încercare contrară dogmei acesteia este mai înainte osândită. Regret, că e așa, dar e așa. Sfântul Sinod ar trebui să designeze o comisiune de teologi, cari să studieze chestiunea, și bărbați culti și-ar putea propune ca singură țintă a vieții, studiul acestei probleme, din care va rezulta mult bine, și în mod necondiționat și apropierea dintre aceste două biserici, una glorioasă prin trecutul său, alta prin prezentul său... Eu sânt prea bătrân pentru o astfel de muncă, potrivit unui bărbat tinăr.»

Un spirit ager, un om de muncă, un apostol îndrăzneț de cultură, într'un mediu cu multă deșertăciune și cu păcate, viața lui de sbucium vine cu zorile de lumină după o noapte de întunec, care trebuie să slăbească, să dispară cu întreagă cohortă a patimilor, meschinăriilor și a intrigilor păgubitoare.

Candila dela căpătâiul lui va lumina, ca un protest și ca un îndemn, pentru toți cei ce sincer vor contribui la regenerarea binelui obștesc.

Tr. Scorobet.

Manifestația cetățenilor sași sibieni

Duminecă d. a. la ora 3 s'au întrunit membrii și aderenții așa numitului «Bürgerabend» la o adunare convocată în sala prefecturii în Sibiu.

Cu acest prilej dl Rudolf Brandsch a făcut pentru conaționali săi o expunere, întreruptă de însuflețite aprobări, asupra situației și asupra viitorului apropiat. «Agenți, cari stau în serviciu străin, — zice vorbitorul, — încearcă să zăpăcească poporul sășesc și să-l facă șovăitor în drumul, ce l-a recunoscut că este cel adevărat». Sașii sânt un popor, care în urma întregii situații, nu va putea ajunge niciodată acolo, ca să inte-

meeze el însuși un stat; prin urmare lucrează în mod firesc, când se alipește cu deplină încredere la noul stat al României Mari. Arată apoi necesitățile poporului, cuprinse în programul național, ale căror executare și dacă nu se poate urmări azi până mâine, formează totuși o problemă, a cărei deslegare cinstită se așteaptă cu încredere de la guvernul românesc, în conformitate cu hotărârile dela Alba-Iulia.

În chestiunea *Bănatului*, oratorul care a călătorit în partea localui, este deplin convins, că un plebiscit în cercurile locuite de *șvabi* va da o mare majoritate pentru România. «Să nu uităm niciodată, a zis dl Brandsch, că opera noastră dela *Mediaș* a fost un pas bine cum-pănit. Noi, sașii, avem să muncim cu toată puterea, în scopul de-a ocupa, în raporturile nouă, un loc vrednic de trecutul nostru».

Adunarea, după aceasta, a votat în unanimitate o *moțiune*, prin care:

Își exprimă încredere în consiliul național german-săsesc;

Osândește mijloacele condamnabile de propagandă dela Budapesta;

Așteaptă ca germanii din Bănat să facă parte din statul român, și

Vestejește cruzimile bandelor maghiare din părțile Aradului.

În contra sălbăticiilor ungurești

Societatea din București *Tinerimea Română* trimite lumii culte a apusului următorul protest împotriva sălbăticiilor comise de foștii compatrioți ai noștri de jalnică pomenire:

Societatea *Tinerimea Română* constată că ungurii republicani și democrați sânt aceiași ca și strămoșii lor: *barbari, asupritori și exploatați* ai popoarelor de veche cultură europeană, pe care o soartă vitregă le-a aruncat vremelnice în sfera lor de expansiune imperialistă primitivă.

Crimele de azi confirmă necesitatea ca lumea civilizată, care a pierdut pe cei mai buni fii ai ei pentru a libera națiunile de tirănie, să hotărască fără nici o clipă de întârziere retragerea bandelor aziatice de pe străvechiul nostru teritor daco-roman, lăsând pe soldații noștri să facă graniță acolo, unde pământul nostru român se atinge cu pământul lor.

Memoria ultimilor martiri, cari prin suferințele și moartea lor au trebuit, după voia celui Atotputernic, să statornicească, tot prin durere, chiar în vreme de pace, și frontierele noastre de Apus, ne va fi tot așa de scumpă, ca aceea a luptătorilor dela Mărăști și Mărășești.

Lumii celei luminate a Apusului îi trimitem însă alături de Universitatea din București și de Liga Culturală, expresia ororii noastre pentru noile crime ale milenarilor asupritori și speranța grabnicei schimbări a frontierelor noastre de însulă a ordinii și civilizației în mijlocul mării de patimi, lupte și cruzimi din răsărit.

Știrile zilei

Pacea se va semna între 1 și 15 Mai 1919, a zis ministrul francez de externe, *Pichon*.

Regina noastră în călătorie. Maiestatea Sa regina *Maria*, însoțită de Altețele Lor Regale *Elisabeta*, *Maria* și *Ileana*, au sosit Miercuri la Paris. Deși suverana călătorește incognito, la gară s'a adunat o mare lume de oameni, care a făcut reginei o călduroasă manifestație de simpatie.

Lista Marelui Sfat Național. În unele ziare ale noastre s'au manifestat oarecare nedumeriri față de chipul în care este compus Marele Sfat Național. Ținem a constata că lista membrilor Marelui Sfat a fost propusă adunării dela Alba-Iulia de o comisiune a conducătorilor cluburilor comitatense, care a cerut cu privire la fiecare comitat părerea, pe care a respectat-o întru toate. Dar din primul moment s'a observat, că lista nu este completă, și de aceea Marele Sfat Național a fost autorizat a o întregi cooptând atâți membri câți crede că e de cuviință. Prin urmare presa noastră apăsând în mod just împrejurările în care s'a constituit Marele Sfat, va putea ușor să vadă, că a solicita întregirea Marelui Sfat înseamnă a bate în porți deschise, și că nimic nu împedecă să fie la timpul său întregit cu persoane, care prin trecutul politic

și calitățile lor pot să promoveze opera națională. Este însă inexact, că numele cuiva ar fi fost introdus în listă ulterior, ceea ce se poate ușor constata. (B. P.)

Uniforme românești. O circulară dela comandamentul general teritorial în Sibiu hotărăște ca toți ofițerii și slujbașii militari să poarte cât de curând uniforma românească, în locul modelului ce se obișnuia în fosta armată austro-ungară.

Primire. Maria, regina României, a primit Joi după amiază pe membrii presei parisiene. Regina a arătat suferințele românilor după semnarea tratatului din Brest-Litovsk; și arătat toate vexațiunile comise de germani după semnarea tratatului din București. Emoționată a mulțumit Americii, care ajută România, exprimându-și încrederea, că până în 6 luni mizeria în România va fi încetată, grație intervenției aliaților. Spune că România adoră Franța și încheie: *Noi nu avem decât o viață și un scop, dorim fericirea poporului și o Românie Mare.*

(B. P.)

Legionari români în Franța. *Brătianu* și *Vaida* au vizitat legiunea transilvăneană, formată în Franța. Dl Brătianu a decorat pe ofițerii francezi comandanți ai legiunii, ear dl Vaida a încredințat legiunii drapelul românesc. Legionarii Transilvaniei vor fi porniți spre patrie. (B. P.)

Datoriile unui fost rege. *Constantin*, exregele Greciei și cumnatul exîmpăratului Wilhelm, se află în situație critică financiară. Refugiat în Elveția, n'a primit nici un ajutor dela Wilhelm, și astfel a fost nevoit să-și zălogească bijuteriile sale și ale exreginei Sofia. Acum a hotărât să-și vândă proprietățile din Grecia ca să-și plătească datoriile.

Se retrage dela tron. În ședința din 9 l. c. a consiliului de stat sârbesc, s'a citit autograful regelui Sârbiei *Petru*, care bolnav fiind declară că se retrage dela domnie.

După 16 ani. Dl *Lutz Korodi*, unul dintre fruntașii sași, prizoniți de maghiari, s'a întors în patrie, din care a fost silit să lipsească timp de 16 ani. Sașii din Sibiu i-au făcut Duminecă după amiază, cu prilejul manifestației din sala prefecturii, una cele mai călduroase primiri. Salutăm și noi cu bucurie pe neînfricatul luptător pentru libertate și drepturi.

Din Berlin. Luptele de stradă din Berlin continuă cu furie. Spre a evita pierderi inutile, guvernul a procedat la folosirea de artilerie și aruncătoare de mine, reușind a bate pe apărători fanatici fără mari pierderi. Aeroplane bombardează cuiburile de spartachisti. Baricadele spartachistilor sânt formidabile. Cu tot numărul mare de morți și răniți, se pare că spartachistii nu văd încă pierderea cauzei lor, și că vor să mute câmpul de luptă în părțile răsăritene din împrejurul Berlinului. Numărul morților și răniților în ultimele lupte se ridică la peste 400.

(B. P.)

La Paris. Dl *Flueras*, șeful resortului de ocrotiri sociale a plecat la Paris pentru a lua parte în delegațiunea transilvăneană la conferința păcii. Pe timpul absenței sale, C. D. R. a încredințat cu substituirea lui pe dl *Jumanca*. (B. P.)

Din Sârbia. În Belgrad s'a ținut deschiderea adunării naționale sub președinția celui mai în vârstă, dl *Ieftanovic*. După amiază s'a constituit un club al partidului democratic din regatul sârbilor, croaților și slovenilor. Partidul numără 82 deputați. În Voivodina Smirna, Banat și Bacica partidul democrat s'a constituit cu următorul program: Unitatea națională, constituțiune centrală autonomă comunelor și departamentelor, sufragiul universal, reforma agrară, fixarea unui minimum și unui maximum de proprietate rurală, ziua de lucru de 8 ore, protecțiunea lucrătorilor minieri, impozitul progresiv. Deasemenea s'a constituit un partid democratic la Saraievo. (B. P.)

Suspendat. Profesorul universitar *Virgil Arion* a fost suspendat din învățământ sub acuzarea de crimă contra siguranței statului român (B. P.)

Din Silistra. Cercul literar din Silistra exprimă fraților ardeleni durerile adânci ce le încercă neamul românesc și cu el membrii acestui cerc prin pierderea aceluși stegar al românismului George Pop de Băsești, care viața întreagă și-a dăruit-o marilor lupte și aspirațiunilor neamului. Luăm parte la suferințele populațiunii din ținuturile invadate, unde nenumărate victime căzute în zorii limpezi ai libertății, cu sângele lor nevinovat pecetluiesc încă odată pentru vecie unirea tuturor românilor. — *Dr. V. Popovici, Dr. Dumitru Boboc.*

De-ale sărbilor. Trupele sârbești, care țin ocupat și acum mai întreg Bănatul, nu încetează cu prigonirile cele mai neomenoase îndreptate cu deosebire împotriva *preoțimii* noastre. De curând a fost arestat și protopopul dela Ciacova, părintele *Ghilezanu* și alți preoți, pentru motivul că refuză d'a pomeni în biserică numele regelui sârbesc...

Se adeverește zilnic vorba românului bănațean: Nu există cal verde, și nici sârb cuminte.

Ofițeri spânzurați. Din Praga se vestește: La porunca stăpânirii ceho-slovice, au fost spânzurați în 9 Martie doi ofițeri maghiari în T. S. Martin. Motivul: spionaj.

Sârbi și funcționarii unguri. Se anunță dela Belgrad: Guvernul sârbesc a ordonat comandelor militare din teritoriul ocupat, ca toți funcționarii de naționalitate maghiară, cari fac grevă sau refuză serviciul să fie *transportați în Sârbia*, ear familiile lor deținute.

Circulară. Dela comenduirea Pieții Sibiu primim: În conformitate cu ordinul Dlui General Comandant al trupelor, pentru a se putea veni în ajutorul populațiunii se stabilesc următoarele dispozițiuni:

1. Nimeni nu poate ocupa camere de cuartiruire decât prin comenduirea Pieții Sibiu pentru militari, și serviciul cuartiruirii de la primărie pentru persoanele civile nemobilizate.

2. Proprietarii sânt obligați a da luminat și încălzit gratuit pentru primele 5 zile (art. 47 din legea de rechiziții).

3. Ca proprietari sânt obligați a pune la dispoziție camera de dormit în mod gratuit pima lună cu începere de la 15 Februar (art. 47 din legea de rechiziție).

4. Toți ofițerii și funcționarii cuartiruiți, care vor ocupa camera mai mult de una luna, să fie obligați a plăti chirie.

5. Se institue o comisie compusă din un delegat al Comendurii și un delegat al primăriei, cari să evalueze și să stabilească chiria acolo unde ofițerul nu va putea ajunge la bună înțelegere cu proprietarul. *Com. Pieții Sibiu.*

Ordin circular (Nr. 3557, Secț. Inf.) Fiind informat că cu începerea dela 15 Martie a. c. st. n. funcționari dela C. F. din Transilvania au intențiunea a se pune în grevă, Marele Cartier ordonă a se aduce imediat la cunoștința tuturor funcționarilor de Cale ferată, că toți funcționarii cari se vor pune în grevă, vor fi ridicați împreună cu toată familia lor în timp de 24 de ore dela declararea grevei și vor fi trecuți peste linia de demarcație prin nordul Transilvaniei, prin punctele de debarcare care se vor fixa de Marele Cartier.

Ei nu vor avea voie a lua cu ei decât un singur geamantan la plecare. (B. P.)

Teatre în Sibiu

Cinematograful Orașului. Piața Hermann. Directoară: D-na M. Scholtess.

Joi și Vineri: *Cei ce mor de două ori*, dramă în 4 acte, în primul rol cu Alvin Neuss. Afară d'aceasta suplimente interesante.

Inceputul la ora: 6 $\frac{1}{2}$ și 8 $\frac{1}{2}$ seara.

Cinematograful Apollo. Strada Schevis. Directoară: Dna Emil Toth.

Joi și Vineri: *Hoțul*, dramă în 4 acte, în primul rol cu Vanda Treumann. Inscripții românești.

Inceputul la ora: 6 $\frac{1}{2}$ și 8 $\frac{1}{2}$ seara.

Nr. 80/1919

(59) 3—3

Anunț Onoratelor dame, că am deschis

Sezonul de primăvară

cu un mare asortiment de noutăți unice în felul lor. Invit stimatele dame să binevoască a le vedea. Cu deosebit respect: (52) 3—3

Salonul de modă: R. NEUMANN,

Sibiu, Str. Ciznădiei 16, în curte la stânga, etaj I.

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Lesnic cu filia Dumbravița, protopopiatul Devei, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sânt cele fasonate în coala B despre întregirea venitelor dela preoțești prin ajutor de stat.

Concurenții au a-și așterne rugărilor concursuale, instruite conform normelor în vigoare, la oficiul protopresbiterial concernent în timpul deschis și a se prezenta cu încuviințarea protopresbiterului în vre-o Duminecă sau sărbătoare la biserică parohială, pentru a cânta, predica și a face cunoștință cu poporul.

Deva, la 6 Februar 1919.

Oficiul protopresbiterial ort. rom. al Devei, în conțelegere cu comitetul parohial.

(62) 2—3

Dr. Ioan Dobro
protopresbiter.

Nr. 48/1919

(57) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa II Bozș se escrie prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Tel. Rom.»

Emolumentele împreună cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru congruă.

Cererile de concurs să se înainteze la subsemnatul oficiu în termenul deschis, iar reflecțiilor — pe lângă stricta observare a prescrișilor regulamentare — să se prezinte în comună în vre o Duminecă sau sărbătoare pentru a cânta, a servi, a cuvânta — cu un cuvânt pentru a face cunoștință cu poporul.

Geoagiu, la 10/23 Februar 1919.

Oficiul protopresbiterial gr.-or. român al tractului Geoagiu, în conțelegere cu comitetul parohial respectiv.

Ioan Popovici
protopop.

Nr. 58/1919

(58) 3—3

Concurs

Pentru întregirea definitivă a catedrei a treia de învățător (învățătoare) la școala noastră din comuna Preșmer, protopopiatul Brașovului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela cea dintâi publicare în «Telegraful Român».

Învățătorul (învățătoarea) ales și întărit va avea:

1. Salar conform legilor în vigoare, care se va plăti anticipativ din cassa bisericii.
2. Cvarțir în edificiul școalei sau 240 cor. bani de cvarțir.
3. Pentru grădină școlară 20 cor.
4. Adaus de scumpete 400 cor. pe an, pe timp nedeterminat.

Doritorii au să-și înainteze rugărilor lor conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopopesc și să se prezenteze în biserică în vre-o Duminecă sau sărbătoare, pentru ca să-l cunoască poporul.

Din ședința comitetului parohial.

Preșmer, în 23 Decemvrie 1919.

Ioan Ludu,
paroh-president.**George Șurariu,**
secretar.

În conțelegere cu comitetul parohial Oficiul protopopesc al Brașovului.

Dr. V. Saftu
protopop.**Concurs**

Pentru întregirea unui post de învățător la școala populară gr.-or. română din Sebeșul-săseș, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sânt:

Salar dela comuna bisericească 1200 cor., restul întregire dela stat.

Relut de cvarțir și grădină 380 cor.

Concurenții au să-și înainteze cererile instruite conform normelor din vigoare, în termenul arătat, subsemnatului oficiu protopresbiterial.

Cunoscătorii de muzică vor fi preferiți, și dacă învățătorul ales va fi în stare să instrueze și conducă corul bisericesc și reuniunea de cântări, va primi remunerațiuni speciale.

Sebeș, la 11/24 Februar 1919.

Oficiul protopresbiterial, în conțelegere cu comitetul parohial.

Sergiu Medean
protopop.

Nr. 2/1919.

(63) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III Moeșciul-superior, protopresbiteratul Branului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sânt cele fasonate în coala B pentru întregire dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu protopresbiterial în termenul deschis și pe lângă observarea dispozițiilor reglementare.

Concurenții se vor prezenta în vre o Duminecă sau sărbătoare în biserică spre a cânta, cuvânta, eventual celebra.

Zărnești, în 4 Ianuarie 1919.

Oficiul protopresbiterial al Branului, în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Ioan Hamsea
protopop.

Nr. 88/1919

(64) 3—3

Concurs

Pentru întregirea unui post învățătoresc la școala populară gr.-or. română din Pianul-superior, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sânt cele regulate prin Regulamentul școlar.

Concurenții au să-și înainteze cererile, instruite conform normelor în vigoare, în termenul arătat, subsemnatului oficiu protopresbiterial, și înainte de alegere a se prezenta poporului în biserică ca să-l cunoască.

Sebeș, la 20 Februar 1919.

Oficiul protopresbiterial în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Sergiu Medean
protopop.**Concurs**

Pentru întregirea alor trei (3) posturi învățătoresci devenite vacante prin abdicere la școala confesională ort. română din Vinerea se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acestea posturi sânt:

1. Salarul fundamental legal, și anume: a) câte 300 Cor. dela biserică, b) 800 Cor. dela comuna politică, iar restul din ajutor dela Vener. Consistor, sau dela stat.

2. Cvarțir în natură, eventual relut de cvarțir corăspunzător legii.

3. Relut de grădină, câte 20 Cor.

4. Câte 10 m³ lemne de foc dela comuna politică.

Cei aleși vor fi îndatorați ca în Dumineci și sărbători să cerceteze regulat biserică împreună cu elevii și să formeze cor, eventual să conducă cântările din strană.

Concurenții să-și aștearnă cererile de concurs oficiului protopresbiterial al tractului Orăștie, și să se prezinte în vre-o Duminecă sau sărbătoare în comună la biserică spre a face cunoștința cu poporul.

Se observă că școala are patru (4) posturi de învățători.

Vinerea, din ședința comitetului parohial, ținută 2/15 Februar 1919.

Ioan Iosif
președinte.**Romul Albu**
notar.

Vidi:

(60) 3—3

Vasile Domsa
protopop.

La Librăria arhidiecezană din Sibiu se află spre vânzare:

Cântecepentru voce și piano de **Emil Mențiu.**

I.

1. Oltul, poezie de O. Goga.
2. Singur, poezie de O. Goga.
3. Doina, poezie de G. Coșbuc.
4. Reverie (Când amintirile n trecut), poezie de Eminescu.

Prețul 3 lei = 6 coroane.

:: Expedată recomandată, porto postal 40 fil. ::

Atelier de lăcătușerie mecanică

Aduc la cunoștința Onor. clientelei redeschiderea Atelierului meu de lăcătușerie mecanică, construcții și instalațiuni tehnice executând și tot felul de reparaturi aparținătoare acestei branșe pe lângă prețurile cele mai convenabile.

Cu stimă:

Vasile Popovici

(56) 3—3

Str. Gușterii 75. Str. Ana 11. Sibiu.

Noutate!**Noutate!**

Plachetele în relief ale Maiestăților Lor Regele **Ferdinand** și Regina **Maria**, admirabil executate după modeluri artistice.

Fiecare bun român ar trebui să poarte semnele acestea.

Plachetele amintite, oxidate, suflute cu agint și aurite, se află de vânzare cu prețul de 3—5 cor. la reprezentantul prim al **Agenturii Bickskey A.** în Sibiu, Strada Ciznădiei 35. (41) 5—10

Revanzătorii primesc rabatul cuvenit.

